

[Olufson.]

dyrelse af Befolkningens mest almindelige og mest nødvendige Forbrug. Det falddt godt i Traad med det, som det ærede Medlems Formand fremkom med paa de Konservatives Møde ovre paa Fyn forud for Landstingsvalget, hvor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde: Vi vil fra konservativ Side gøre alle Varer dyrere i dette Land, ogsaa Livsformødenhederne. Og jeg indrømmer, at det ærede Medlem, der talte fra konservativ Side, ikke lagde Skjul paa dette. Og man kan maaske ved at skabe et kunstigt Prisniveau herhjemme, en kunstig Prisfordyrelse, gøre det lettere for Landbruget at bære den Gæld, det har, der er maaske anvist en Vej dèr. Men Spørgsmaalet bliver saa, om man fra Venstres Side vil den Vej ud. Hvis man ikke vil det, forekommer det mig, at Folketinget har Krav paa at faa at vide, hvad Venstre vil. Man kan ikke, hver Gang man aabner Munden fra denne Talerstol, tale om Landbrugets Rentabilitet og ikke have det, der kan ligge bag paa en Haand, for at vise, hvorledes den skal skaffes til Stede.

Det foreliggende Forslag er efter min Mening et Skridt i den rigtige Retning, hvor vi rækker baade Kreditor og Debitor en hjælpende Haand i en vanskelig Tid; men det vil ikke medvirke til at skabe højere Priser eller til, at Landbruget, hvis Tiderne i øvrigt bliver ved at være, som de er, vil kunne bære sin Gæld. Dertil maa der andre og mere vidtrækkende Foranstaltninger, en Gældsnedskæring. Rigsdagen maa til den Tid tage Stilling til, hvorvidt den skal ske gennem Tvangsauktioner, eller om man kan paaapege Midler, ad hvilke det kan ske ad Frivillighedens Vej.

Jeg anbefaler endnu en Gang Forslaget til hurtig og velvillig Behandling og haaber, at det skal kunne lykkes at naa et Resultat, da jeg ved, at Landmænd i Tusindvis venter paa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Hansen: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Olufson, med hvilken Berettigelse han sætter Stempleet „Lappofører“ paa en Mand som Knud Bach og hans faglige Sammenslutning. Jeg vil endvidere gerne sige, at jeg haaber ikke, andre ærede Medlemmer vil sætte et saadant Mærke som „Bolshevikfører“ paa et æret Medlem her, der ogsaa er Formand for en faglig Sammenslutning.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Olufson var jo saa ærlig at give Udtryk for sin Skuffelse, han var ligefrem ked af, at jeg i Gaar havde været saglig, at jeg havde debatteret dette Spørgsmaal ud fra rent saglige Grunde. Han vilde nu forsøge, om han ikke paa usagligt Grundlag skulde komme, om jeg saa maa sige, i Spektakler med mig. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at dette Tings Tid ikke skal blive spildt af mig i Retning af at imødekomme det ærede Medlems Ønsker i saa Henseende. Jeg har nemlig ikke paa noget Punkt i Gaar nævnt dem, der har betegnet Landbrugets Gældsstiftelse som ensbetydende med Letsindighed, jeg har ikke nævnt det socialdemokratiske Parti; men naar det ærede Medlem omtaler det, maa det vel være ud fra det gamle Ord, at naar man slaar mellem en Flok, piber den, der rammes.

Med Hensyn til Ejendomsomsætningen er det jo ganske givet, at Ejendommene omsættes til de Priser, der til enhver Tid er de gældende konjunkturmæssigt set. Og det er for øvrigt ikke noget særligt for Landbrugsejendomme, det gælder ogsaa i Byerne, og den Prisstigning, der dèr har været, har ogsaa i høj Grad været medvirkende til, at Huslejen er blevet saa høj. Jeg forsøgte i Gaar at paavise, at en betydelig Del af den Gældsstiftelse, der har fundet Sted ved Landbrugsejendomme, kan, bortset fra det, der har fundet Sted ved Omsætning, forklares ved hele det Billede, som jeg tillod mig at oprulle for Rigsdagen, og som den højtærede Minister gav mig Ret i.

Vi forhandlede i Gaar et andet Spørgsmaal om at skaffe en anden Form for Rentebetaling for Statshusmændene, fordi de ikke kan betale de Renter, som Anskaffelsesværdien af Ejendommene betinger, til Trods for at man i de Aar, hvor Konjunkturerne laa allerhøjest, og hvor Omkostningerne var højest oppe, direkte gav et Beløb til Statshusmændene, som ikke skulde forrentes, og det var netop for at lette de dyre Byggeomkostninger. For disse Ejendommers Vedkommende kan der jo ikke være Tale om Spekulation eller Konjunkturomsætning eller noget som helst andet, der kan betinge denne Rentenedsættelse, som man mener er nødvendig. Nej, dèr er Forholdet ganske simpelt dette, at de Højkonjunkturpriser, der har været paa Anskaffelsen af Bygninger, Maskiner o. s. v., har man nu, da vi er nede paa de Lavkonjunkturer, som Tilfældet nu er, ment ikke kan være Grundlag for at bære den Rentebyrde, som de paa-gældende Beløb betinger, og her er jo det